

gældende medlemsstats eget territorium. Hvis Danmark efter reglerne i straffelovens §§ 6-8 ikke selv vil kunne strafforfølge i en tilsvarende situation, vil fuldbyrdelse således kunne afslås. Afgørelsen af om fuldbyrdelse skal afslås, må bero på en konkret vurdering af grundlaget for udøvelsen af ekterritorial kompetence.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra f, i forslaget til rammeafgørelse.

Tilsvarende afslagsgrunde findes i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. og i lovens gældende § 21, stk. 1, nr. 2, vedrørende fuldbyrdelse af afgørelse om bødestraf.

Der henvises til afsnit II, pkt. 3.2.7, i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen i § 13 h, nr. 2, indebærer, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis fuldbyrdelsen vil skade vigtige sikkerhedsinteresser, bringe kilden i fare eller indebære videregivelse af fortrolige oplysninger om specifikke efterretningsaktiviteter.

Ifølge præambelbetragtning 18 i forslaget til rammeafgørelse kan denne afvisningsgrund kun anvendes, når og i det omfang bevismaterialet ikke vil blive anvendt som beviser i en tilsvarende national sag. Afslagsgrunden er på den baggrund udformet som en fakultativ afslagsgrund.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra g, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises til afsnit II, pkt. 3.2.8, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 13 i

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om, hvornår anklagemyndigheden eller retten skal foretage høring af myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt en europæisk bevissikringskendelse, inden der træffes afgørelse om afslag på fuldbyrdelse.

Efter bestemmelsen i stk. 2 skal Eurojust høres, hvis anklagemyndigheden ønsker at afvise fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, fordi den pågældende lovovertrædelse hører under dansk jurisdiktion, jf. § 13 h, nr. 1, i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Hvis anklagemyndigheden ikke er enig i Eurojusts udtalelse, skal Rådet underrettes om den begrundede afgørelse, jf. artikel 13, stk. 4, i forslaget til rammeafgørelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4 og 5, i forslaget til rammeafgørelse.

§ 13 j

Efter den foreslåede bestemmelse i § 13 j kan de danske fuldbyrdelsesmyndigheder – anklagemyndigheden eller domstolene – under visse betingelser beslutte at udsætte fuldbyrdelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 1, 2 og 4, i forslaget til rammeafgørelse og svarer i et vist omfang til den gældende bestemmelse i lovens § 9 om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

For så vidt angår *stk. 1, nr. 1* og *2*, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit II, pkt. 3.2.2 og 3.2.5, samt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 13 h, nr. 1, i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og lovforslagets § 1, nr. 13 (ændring af § 48).

Efter *stk. 1, nr. 3*, kan fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse udsættes, hvis fuldbyrdelsen vil kunne skade igangværende efterforskning her i landet. Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor en ransagning af en bopæl med henblik på eftersøgning efter et narkoparti for tiden ville kunne skade den strafferetlige efterforskning af en sag om videresalg af partiet.

Efter *stk. 1, nr. 4*, kan fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse udsættes, hvis det bevismateriale, som kendelsen angår, allerede anvendes i andre sager. Denne afslagsgrund vil for så vidt kunne anvendes, hvor fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse ikke vil påvirke efterforskningen, men hvor det pågældende bevismateriale f.eks. skal indgå i bevisførelsen i en verserende straffesag. Udsættelsesgrunden vil særlig være relevant, når en bevissikringskendelse angår bevismateriale, der allerede er i anklagemyndighedens besiddelse til brug for verserende sager.

Endvidere følger det af den foreslåede bestemmelses stk. 2, at bevissikringskendelsen skal fuldbyrdes, så snart grunden til udsættelse er ophørt. Bestemmelsen fastlægger ikke nogen eksakt overgrænse for udsættelsens varighed, men tilsigter alene at gøre det klart, at en beslutning om udsættelse samtidig indebærer en forpligtelse til løbende at være opmærksom på, om grunden til udsættelsen ophører.

§ 13 k

Den foreslåede bestemmelse i § 13 k opregner de situationer, hvor de danske myndigheder vil være forpligtede til at underrette udstedelsesstatens myndigheder om sagens gang. Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 4, og 17 i forslaget til rammeafgørelse og svarer i vidt omfang til den gældende bestemmelse i § 10 vedrørende beslaglæggelseskendelser.